

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 31 stycznia 2019 r.

Pozycja 27

POSTANOWIENIE z dnia 25 października 2018 r. Sygn. akt Ts 197/17

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Stanisław Rymar,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej K.G. w sprawie zgodności:

art. 535 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, ze zm.) z art. 45 ust. 1 oraz art. 183 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W sporządzonej przez adwokata i wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 10 października 2017 r. (data nadania) skardze konstytucyjnej K.G. (dalej: skarżący) zarzucił art. 535 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (ówcześnie: Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 1987; dalej: k.p.k.) niezgodność z art. 45 ust. 1 (błędnie określonym w *petitum* skargi jako art. 45 § 1) oraz art. 183 ust. 1 Konstytucji.

Skarga została złożona w związku z następującą sprawą.

Sąd Najwyższy, postanowieniem z 10 sierpnia 2017 r. (sygn. [...]), oddalił skargi kasacyjne skazanych, w tym skarżącego, jako oczywiście bezzasadne. Skarżący złożył wniosek o doręczenie mu odpisu postanowienia wraz z uzasadnieniem. Pismem z 18 sierpnia 2017 r. Sąd Najwyższy poinformował go, że na podstawie art. 535 § 3 k.p.k. „pismem uzasadnienie postanowienia nie zostanie sporządzone nawet na wniosek stron”.

Skarżący wskazuje, że oddalenie kasacji jako oczywiście niezasadnej powinno rodzić obowiązek sporządzenia pisemnego uzasadnienia. Regulacja zawarta w zaskarżonym przepisie nie spełnia standardów rzetelnego procesu sądowego, jak również nie pogłębia zaufania obywateli do prawa. Wręcz przeciwnie, powoduje, że obywatel może utracić zaufanie do sądu. Skarżący podnosi, że naruszone zostało jego prawo do sądu, w szczególności prawo do jawnego i sprawiedliwego rozpoznania jego sprawy (art. 45 ust. 1 Konstytucji). Jego zdaniem, ustne uzasadnienie wygłaszane po ogłoszeniu postanowienia o oddaleniu kasacji jako oczywiście niezasadnej nie spełnia wymogów jawności

postępowania. W przeciwieństwie do uzasadnienia pisemnego ma ono różną jakość oraz pomija się w nim najbardziej sporne kwestie.

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 26 lipca 2018 r. skarżący został wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniesionej skargi m.in. przez: wskazanie ostatecznego rozstrzygnięcia wydanego na podstawie zaskarżonego przepisu, doręczenie jego odpisu i 4 kopii oraz udokumentowanie daty jego doręczenia.

Do dnia wydania niniejszego postanowienia Trybunał nie otrzymał odpowiedzi na powyższe zarządzenie.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona wymagania przewidziane w ustawie oraz nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK.

Trybunał Konstytucyjny przypomina, że skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnie chronionych wolności i praw. Zgodnie z art. 53 ust. 1 u.o.t.p. TK skarga konstytucyjna musi zawierać m.in. wskazanie ostatecznego rozstrzygnięcia wydanego na podstawie kwestionowanego przepisu oraz udokumentowanie daty doręczenia skarżącemu tego rozstrzygnięcia.

Pominięcie w skardze jej koniecznych elementów oznacza, że Trybunał nie może zbadać konstytucyjności zakwestionowanych przepisów.

Środkiem mającym przeciwdziałać takim sytuacjom jest wezwanie do uzupełnienia braków formalnych skargi (art. 61 ust. 3 u.o.t.p. TK). Pozwala ono uzupełnić braki uniemożliwiające nadanie skardze dalszego biegu. Jest to rozwiązanie gwarancyjne, zapewniające skarżącemu dodatkową ochronę w przypadkach, w których wniesiona skarga konstytucyjna obarczona jest uchybieniami formalnymi.

W analizowanej sprawie, po przeprowadzeniu wstępnej kontroli skargi, sędzia Trybunału Konstytucyjnego stwierdził istnienie uchybień formalnych, które nie pozwalały nadać jej dalszego biegu. Dlatego zarządzeniem z 26 lipca 2018 r. wezwał pełnomocnika skarżącego do uzupełnienia braków formalnych skargi.

Jak wynika z akt sprawy, zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego zostało prawidłowo doręczone 6 sierpnia 2018 r. Zważywszy na datę doręczenia tego zarządzenia, należy przypomnieć, że siedmiodniowy termin uzupełnienia braków upłynął 13 sierpnia 2018 r. Trybunał podkreśla jednak, że do dnia wydania niniejszego postanowienia nie otrzymał odpowiedzi na zarządzenie w sprawie stwierdzonych braków skargi, co jest równoznaczne z niewykonaniem tego zarządzenia.

W związku z nieuzupełnieniem braków w ustawowym terminie Trybunał Konstytucyjny, na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p. TK, postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.